

flet ikke havde Mission, det er ingen Mission i den almindelige Betydning af Ordet, det er ikke Præster, vi sende derop, for at omvende Sædninger til Kristendommen, Grønland er ligesom Danmark et kristent Land. (Th. Nielsen: Vi have ogsaa Missionærer i Danmark!). Ja, Indre Missionærer, men det er ikke i den Betydning, at man nævner den grønlandske Mission. De Præster, som blive sendte til Grønland, have i det Væsentlige ikke Andet at gjøre end Præsterne her hjemme; de skulle forkynde Ordet saa jævnt, godt og naturligt, som de kunne, og den første Betingelse derfor er naturligtvis, at de selv tro paa det Ord, som de skulle forkynde, de skulle føre et saadant Liv, at de kunne foregaa Grønlanderne med et godt Exempel og efter bedste Evne forrette Sjælesorgen, efter bedste Evne søge at fjerne alt det, som kan virke demoraliserende paa Grønlanderne, eller dog advare derimod. Der er ikke Forskjel mellem Præsternes Virksomhed deroppe og Præsternes Virksomhed herne. Men maa jeg nu tale uden Dmssøb, thi denne Sag ligger mig saa alvorlig paa Hjerte, og har langt større Betydning i mine Dine end vistnok i de fleste andre ærede Medlemmers Dine, og jeg ønsker, at der skal komme fuld Forstaaelse. Den Tanke, som det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds udtrykte saaledes, som jeg har nævnt, kunde dog vistnok udtrykkes paa en noget anden Maade, kunde udtrykkes saaledes: Vi have en Missionær i Sydgrønland, der staar paa et grundtvigiansk Standpunkt, og vi ere bange for, at den kirkelige Bisitor, der bliver sendt til Grønland, staar paa et helt andet end det grundtvigianske Standpunkt, og at der derfor mellem disse to Mænd skal komme en saadan Splid, at det vil virke forstyrrende paa Missionen i Grønland. Jeg tror, at det er det rette Udtryk for den Tanke, som ligger til Grund for Modstanden mod Forslaget. Jeg skal derfor bemærke, at den Mand, der er paatænkt at sende til Grønland, staar flet ikke i dette Stridens Forhold til den grundtvigianske Retning. Jeg kender ham meget nøje, jeg har boet sammen med ham som Student og har senere vedligeholdt Bekendtskabet med ham, og er der nogen Retning, han staar nær, er det netop den grundtvigianske. Hvem ere desuden Grundtvigianerne nutilds? Der er saa mange Afstygninger af dem, der gaa saa umiddelbart over gennem mange Nuancer i andre Retninger, at det er vanskeligt at sige, at den er Grundtvigianer, eller den er Grundtvigianer. Derfor er der heller ikke den Kløft mellem Grundtvigianerne og andre Retninger, som der har været tidligere. Kirkevisitationen skal dernæst ikke iaar til Sydgrønland, hvor Halle er Missionær, han skal til Nordgrønland, han kommer iaar flet ikke i Berøring med Halle, det kan jo være,

at der til næste Aar flet ikke skal sendes nogen Kirkevisitator til Grønland, at der skal være eet Aars Mellemrum; naar den Tid er gaaet, er Halle maaske forlængst forflyttet til Danmark. Grønland er ikke saa lille et Land som f. Ex. Nøen, eller saa begrændset et Sted som f. Ex. Herning, at, naar der kommer en Kirkevisitator til Grønland, saa vide alle Menneker i Grønland det. I Sydgrønland mærkes der ikke Noget til, at der er en Kirkevisitator i Nordgrønland. Men selv om den Mand, der paatænkes sendt op som Kirkevisitator, stod paa et anti-grundtvigiansk Standpunkt, og selv om han skulde visiter Sydgrønland, hvor Missionær Halle er ansat, saa kunde jeg ikke se, at der deri kunde hentes nogen begrundet Indvending mod Forslaget; thi skulde en saadan være berettiget, saa maatte man jo komme til, at vi ikke skulde have Biskopper herne for hvert enkelt Stift, men Biskopper for de enkelte Retninger, at vi maatte have en grundtvigiansk Biskop til at reise omkring og visiter de Menigheder, hvor der er grundtvigianske Præster, en indre Missions Biskop til at reise omkring og visiter de Menigheder, hvor der var indre Missions Præster osv.; men Laabeligheden af en saadan Ordning er dog vist Alle indlysende. Tidligere, da der var en større Kløft mellem de forskellige Retninger hertilands, da disse Retninger bekæmpede hinanden, om ikke paa Liv og Død, saa dog til den sidste Draabe af deres Blåhorn, da kunde det godt gaa an, at der kom Kirkevisitationer af den ene Retning omkring til Menigheder med Præster af en anden Retning. Biskop Mynster har vistnok virket til megen Velsignelse som Bisitor, og han stod meget skarpt overfor de grundtvigianske Præster; men han kom alligevel til de Menigheder, hvor der var grundtvigianske Præster, og man har ikke hørt Noget om, at det skal have virket forstyrrende paa Præstegjæringen. Nutilds er jo Kløften langtfra saa stor som dengang; det gaar jo dog mere og mere op for os nu, at det, der er det Væsentlige i Kristendommen, det, der gjør os til Kristne, er ikke det, hvori de forskellige kristelige Retninger ere uenige, men det er det, som er fælles for dem alle, det, som de alle ere enige om, at det er det, som vi skulle finde vor Frelse og Fred i. Det gaar jo dog vistnok mere og mere op for de kristne Retninger hertilands, at vel kunne de drøste og forhandle mellem hinanden de Afvigelser, der ere dem imellem, for derved at bringe den størst mulige Klarhed over de kristne Hovedlærdomme, men at de dog egentlig ikke skulle bekæmpe hinanden, og forsaavidt som de have at kæmpe udadtil, saa er det en Kamp nutilds med dem, som ville tage Grundlaget bort, ikke alene fra Kristendommen, men fra enhver Religion overhovedet. Det kunne vi nemlig